

SINCE07

Glasilo Sindikata centrov za socialno delo Slovenije

Redno letno izobraževanje 2014

- **Položaj CSD znotraj koncepta »Socialne Države«**
- **Standardi in normativi**
- **INTERVJU**
Sekretarka Skupnosti CSD mag. Darja Kuzmanič Korva

PERGAM
Konfederacija sindikatov Slovenije

Delavska hranilnica d.d. Ljubljana

PONUDBA DELAVSKE HRANILNICE JE NAMENJENA ČLANOM SINDIKATA CENTROV ZA SOCIALNO DELO SLOVENIJE

**HRANILNICA NUDI ČLANOM SINDIKATA CSD SLOVENIJE, KI ODPREJO OSEBNI RAČUN Z
REDNIMI PRILIVI PLAČE ALI POKOJNINE NASLEDNJE UGODNOSTI:**

- najugodnejše poslovanje z OR na slovenskem bančnem trgu, ki se kaže v najnižji ceni vseh plačilnih storitev, nekaj storitev pa je tudi brez provizij (dvigi na bankomatih ...),
- dve leti brez stroškov vodenja novo odprtega osebnega računa, potem pa je strošek 0,80 EUR,
- dodatni limit na osebnem računu obrestujemo samo s 6,50 % letno obrestno mero,
- plačevanje položnic samo 30 centov,
- plačila z bančno kartico Mastercard z odlogom plačil in možnostjo nakupa na obroke do 12 mesecev,
- MasterCard kartico prvo leto brez nadomestila, nato 10 EUR letno,
- zelo ugodne kredite:
 - potrošniške kredite nad 5 let do 10 let z obrestno mero do 6M euribor + 3,60 %,
 - stanovanjske kredite do 30 let z obrestno mero od 6M euribor + 2,20 % do 6 M euribor + 3,20 %,
 - vse kredite brez stroškov odobritve,
 - zavarovanje kreditov urejamo s hipoteko, poroštvom in lastnim zavarovanjem,
 - mesečni stroški vodenja kredita so 1,50 EUR,
- ugodne dijaške in študentske kredite za šolanje otrok članom sindikatov, z odlogom vračanja kreditov za čas šolanja,
- ugodnejše varčevalne obrestne mere za 0,30 odstotne točke od rednih veljavnih obrestnih mer hranilnice,
- ugodno 5,0% pokojninsko varčevanje v hranilnici, za člane sindikatov in njihove družinske člane,

ODLOČITEV JE NA VAŠI STRANI, PRIČAKUJEMO VAS V NAŠIH POSLOVNIH ENOTAH:

Brežice, Cesta prvih borcev 9, tel.: 07 620 05 00, **Celje**, Miklošičeva 4, tel.: 03 620 93 80, Hrastnik, Ulica Prvoborcev 1a, tel.: 03 620 94 60, **Jesenice**, Cesta maršala Tita 63, tel.: 04 281 53 20, **Kamnik**, Tomšičeva 11, tel.: 01 320 66 70, **Koper**, Gortanov trg 1, tel.: 05 620 34 00, **Kranj**, Koroška cesta 19, tel.: 04 28 15 307, **Litija**, Ljubljanska cesta 3, tel.: 01 32 06 680, **Ljubljana center**, Miklošičeva 5, tel.: 01 3000 217 (211, 221), Dalmatinova 4, tel.: 01 300 02 04, **Ljubljana Stožice**, Dunajska 185, tel.: 01 300 20 70, **Ljubljana Šiška**, Pavšičeva 4, tel.: 01 320 66 50, **Maribor**, Glavni trg 25, tel.: 02 620 93 30, Gosposka ul. 24, tel.: 02 620 93 45, **Maribor-Nova vas**, Kardeljeva cesta 57, tel.: 02 621 24 80, **Murska Sobota**, Lendavska 3, tel.: 02 620 93 70, **Nova Gorica**, Ulica Tolminskih puntarjev 4, tel.: 05 620 34 10, **Novo mesto**, Glavni trg 10, tel.: 07 620 54 30, **Postojna**, Titov trg 3, tel.: 05 620 35 40, **Ptuj**, Ulica heroja Lacka 12, tel.: 02 620 93 60, **Ravne na Koroškem**, Trg svobode 20, tel.: 02 621 24 90, **Rogaška Slatina**, Prvomajska ulica 29A, tel.: 03 620 05 50, **Sežana**, Partizanska cesta 7, tel.: 05 620 35 20, **Slovenj Gradec**, Glavni trg 26, tel.: 02 620 94 40, **Slovenska Bistrica**, Trg svobode 22, tel.: 02 620 93 50, **Slovenske Konjice**, Stari trg 12, tel.: 03 620 05 60, **Trbovlje**, Trg revolucije 6a, tel.: 03 620 94 20, **Velenje**, Šaleška 20, tel.: 03 620 93 90, **Zagorje ob Savi**, Cesta Borisa Kidriča 5, tel.: 03 620 05 70 in v **Zalcu**, Ulica Savinjske čete 5, tel.: 03 620 94 70, **vsak delovni dan od 8.30 do 17.00 ure**.

OGLASITE SE V ENI OD NAŠIH POSLOVNIH ENOT PO SLOVENIJI !

E-mail: info@delavska-hranilnica.si

Spletni naslov: www.delavska-hranilnica.si

Izdajatelj:

Sindikat Centrov za socialno delo
Slovenije SINCE07, KSS Pergam
Trg Osvobodilne fronte 14
1000 Ljubljana

Glavni in odgovorni urednik:

Perica Radonjić

Tehnični urednik:

Tadej Zajec

Pravna služba:

Aleš Bortek, univ.dipl.pravnik,
KSS Pergam

Fotografije:

Tone Kočever

Oblikovanje:

MPLab, multimedijska produkcija
Prušnikova ul. 54
1000 Ljubljana

Lektoriranje:

LPI.si, lektorsko-prevajalska
agencija
Slamnikarska ul. 1D
1230 Domžale

Tisk:

DEMAGO d.o.o., Maribor

Naslov uredništva:

SINCE07,
Glasilo Sindikata CSD Slovenije
Tržaška cesta 2
1000 Ljubljana
tel: 01/320 60 83
fax: 01/320 60 84
e-pošta: glasilo.since07@gmail.
com

Fotografije na naslovnici:

Tone Kočever

Glasilo izhaja 5-krat letno
Naklada: 1000 izvodov

Kontinuiteta ??

Če smo s prvo številko »prebijali led«, smo sedaj z drugo že v polju »kontinuitete«. Oblika in struktura Glasila sta se že izoblikovali in postavili, tem nam tudi ne bo prav kmalu zmanjkalo, tako da je po vsem sodeč pred Glasilom svetla prihodnost. Vendar, saj poznate tisto »nikoli, ne reci nikoli«, zato ne bi preveč o tem – v teh časih se nam lahko zgodi marsikaj. Značilnost te številke je vključevanje »zunanjih avtorjev«. V tej številki svoja prispevka objavljata dva priznana strokovnjaka s področja socialnega varstva, dr. Milko Poštrak s Fakultete za socialno delo Univerze v Ljubljani in Sendi Murgel, pravnica s Skupnosti centrov za socialno delo. To bo naša praksa tudi v prihodnje – prispevki zunanjih avtorjev –, saj Glasilo že v osnovi ni bilo mišljeno kot »samogovor« nas, članov sindikata, temveč so naše ambicije biti relevanten in slišan glas na širšem področju naše dejavnosti. Glede na vse to dajeta omenjena prispevka pričujoči številki nedvomno dodano vrednost. Tudi temi prispevkov sta izjemnega pomena, za vse nas, ki delamo na tem področju. Nikoli ne moremo pretirati s poudarjanjem pomembnosti Standardov in normativov. Na nekaterih področjih (npr. zdravstvo) še vedno bijejo hud boj in vlagajo izredne napore, da bi do njih prišli. Pri nas pa je zaskrbljujoče »obratna« situacija – opažam, da se sami premalo zavedamo pomembnosti Standardov in normativov ter tega, kaj nam omogočajo. Standard daje strokovno podlago našemu delu, saj določa neki minimum, pod katerega ne smemo pri svojem delu, in je kot tak, osnova naše stroke. Normativi pa so še posebej pomembni, za nas, za Sindikat. Predstavljajo branik, na katerega se lahko sklicujemo pri opozarjanju na preobremenjenost delavcev. V današnjem času, ko smo »zasuti« s primeri, strankami, vlogami, nam nihče ne more očitati ničesar, če opravljamo svoje delo znotraj določenih normativov – zaostanki, do katerih prihaja, niso naša odgovornost in naj jih rešuje nekdo drug, na sistemski ravni, zato je tam. Normativi bodo zelo uporabni in nanje se bomo v Sindikatu sklicevali tudi v trenutni situaciji, ko zaradi že večletnega zmanjševanja števila zaposlenih za 1% na letni ravni z »nenadomeščanjem«, prihajamo navzkriž s sprejetimi normativi. Tema, ki jo je obdelal dr. Poštrak pa je »temeljna« v tem času vsesplošnega varčevanja in zatiskanja pasu, ko je »socialna država« kot taka ves čas na udaru in ko se ta termin uporablja ves čas in vsepovsod, zato je pravilno, da se vprašamo, kaj sploh pomeni, kaj označuje. Prav tako pa je pomembno, da se ponovno spomnimo, čemu smo Centri za socialno delo sploh namenjeni in kje je naše mesto znotraj koncepta »socialne države«. Osrednja tema tokratne številke pa je zagotovo »Redno letno izobraževanje sindikalnih zaupnikov Sindikata Centrov za socialno delo Slovenije SINCE07, KSS Pergam 2014«. Kot sem že v prvi številki izpostavil, je Redno letno izobraževanje za delovanje sindikata izjemnega pomena. Tudi tokratno izobraževanje nas je le potrdilo v tem prepričanju in prijetni občutki koristnosti so še vedno prisotni. Neskromno pa si tudi upam trditi, da je bilo letošnje izobraževanje verjetno najbolj kakovostno do sedaj – za kar so zaslužni predvsem povabljeni gostje – predavateljica in udeleženci okroglega mize, ki so s svojimi nastopi vzpostavili zelo strokoven diskurz na visokem nivoju. Vidimo se naslednje leto, v še večjem številu, z enako kakovostnimi gosti in temami. Prelomno in ključno za razvoj in dogajanje na našem področju pa je to, kar govori sekretarka Skupnosti centrov za socialno delo v tokratnem intervjuju. Strokovnjakinja, ki je že dolga leta eden ključnih akterjev na področju dejavnosti centrov za socialno delo, je verjetno najbolj poklicana med vsemi in verjetno med vsemi nami tudi razpolaga najbolj z relevantnimi informacijami, na osnovi katerih lahko v imenu vseh nas razmišlja o nadaljnjem razvoju CSD-jev, v katero smer želimo peljati ta razvoj in kje trenutno smo. Pogajanja o Ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju za leto 2015 so v polnem teku. Z ministrom Koprivnikarjem smo se do sedaj sestali trikrat, izmenjali smo si predloge, eni druge seznanili s svojimi stališči, težko pa bi rekli, da smo kaj bližje Dogovoru, kot smo bili pred pogajanjem, prej nasprotno. Trenutno kaže slabo. K zaostrovanju razmer svoje prispevajo tudi mediji in ker Sindikati še vedno verjamemo v možnost uskladitve in dogovora, se bomo v največji možni meri držali pravila, da zadev ne komentiramo med pogajalskim procesom. Časa ni veliko in zelo kmalu bo potrebno sprejemati odločitve. Zaupniki boste pozvani, da Glavni odbor seznanjate s stališči članstva, in potem bomo skupaj določali naše ravnanje. Za zdaj na pogajanjih, in v sindikalnih usklajevanjih zastopam naša do sedaj sprejeta stališča glede predlaganih varčevalnih ukrepov.

Foto: Tone Kočever

Predsednik

Sindikata Centrov za socialno delo Slovenije SINCE07, KSS Pergam
Perica Radonjić, univ.dipl.psih.

"PREDLAGAM STROKOVNI UPOR"

Foto: Tone Kočevar

Za začetek mogoče, malce "zgodovinskega" uvoda, kako je nastajala Skupnost centrov za socialno delo, kaj je bila osnovna ideja, namen; vemo, da sta bila dva poskusa - leta 1985, še v starem sistemu, ki je zamrl leta 1988, in začetek sedanje SCSD v letu 1996. Bistveno je bilo tudi samo financiranje CSD, ki je prešlo z občin na državo šele leta 1992.

Najprej je bil problem Skupnosti centrov za socialno delo (SCSD) ta, da CSD-ji v bistvu niso imeli sogovornika na MDDSZEM, že od nekdaj. Vsi so jih sprejemali, ampak nekega pogajalskega izhodišča za dejavnost pa ni bilo. Po vzoru Skupnosti socialnih zavodov, ki so delovali že od leta 1967, so se potem direktorji CSD-jev odločili enako organizirati. Glede na to, da so bili CSD-ji javni zavodi, je soglasje k ustanovitvenemu aktu SCSD morala podati Vlada RS. Pot do tega soglasja je bila vse prej kot lahka in enostavna. Dobili smo ga v trenutku, ko so v Slovenijo že prihajali begunci, predvsem iz Bosne, nekaj tudi iz Hrvaške in ko je v naš prostor vstopil UHCR. CSD-ji naj bi od UHCR prejeli sredstva, namenjena za pomoč beguncem. Problem je bil statusne narave, ker ni obstajala primerna institucija. CSD-ji tega denarja niso mogli dobiti neposredno, zato je Vlada RS na eni izmed svojih sej v tem času takoj podelila soglasje k ustanovitvenemu aktu SCSD in CSD-ji so lahko prejeli ta mednarodna sredstva prek SCSD. Tako se je začelo delovanje Skupnosti centrov za socialno delo. To je

bila prva naloga SCSD.

Po tem pa se je seveda začela naša »akcija« za uveljavitev SCSD.

Druga prelomnica je bila okrog leta 2000, v času sprejema prvega Nacionalnega programa socialnega varstva, ko je SCSD na neki način že vstopala v ta prostor kot pogajalec. Takrat je SCSD nastopila v Državnem zboru RS in nasprotovala sprejemu Predloga Standardov in normativov, ki jih je predlagalo MDDSZ, ne da bi se posvetovalo s CSD-ji. To je bila tista akcija, kjer je SCSD dobila veljavo, kjer je bila prepoznana tudi v proceduralni zadevi, in takrat je MDDSZ dobilo nalogo, da brez sodelovanja SCSD, brez

tega, da stroka pove, kaj potrebuje, sploh ne morejo dati v proceduro nove zakonodaje.

Od takrat dalje smo bili pogajalci!

Leta 2006 pa smo dobili tudi zakonsko osnovo, z javnimi pooblastili, ki so nam bila podeljena.

Potreba po ustanovitvi Skupnosti CSD je obstajala predvsem pri CSD-jih.

CSD-ji so izkazovali in podajali pobude po povezovanju, usposabljanju ter izobraževanju.

Prvo je bilo povezovanje, drugo so bili standardi in normativi, to je bila največja "rak rana" CSD-jev. CSD-ji so delovali kot izjemno samostojni javni zavodi in so imeli zelo različna izhodišča. Potem ko se je leta 1992 spremenil Zakon o socialnem varstvu, in je ustanoviteljstvo

CSD-jev prevzela država, so se CSD-ji kar naenkrat počutili zelo izgubljeni - niso se mogli medsebojno primerjati, niso znali izvajati storitev, skratka, bilo je zelo veliko težav. Zato so želeli poenotiti naloge, in sicer na način, da bi se v vsej državi izvajale na enak način, to je bila osnovna tendenca. Druga stvar je bilo neznanje. Vsi ponudniki izobraževanj in usposabljanj, ki so nastajali v novi državi, so ponujali zelo splošna znanja. Na CSD-jih pa se je identificiralo neko polje, ki je bilo specifično za CSD-je, in zato so želeli, da se SCSD loti izvajanja zelo natančnega, tarčnega usposabljanja.

Direktorji CSD-jev, pobudniki ustanovitve SCSD, so nekaj podobnega pričakovali od Socialne zbornice, vendar so zelo kmalu uvideli, da jim Socialna zbornica tega ne bo mogla nuditi in so zato svoje sile usmerili v organizacijo ter delovanje SCSD.

Zbornica in Skupnost sta se ustanavljali zelo, zelo istočasno. Socialna zbornica (SZ) je takoj zavzela stališče, da je zastopnica vseh zaposlenih na področju socialnega varstva, tudi nevladnih in zasebnih organizacij, ki so začele nastajati, in v tistem so CSD-ji, ki so bili zelo aktivni ter eni od ustanoviteljev SZ ugotovili, da nekega posebnega mesta znotraj SZ za težave, ki jih imajo, ne bodo dobili. Zato so CSD-ji šli v iniciativo, za lastno združenje.

Po mojem mnenju je Skupnost CSD, veliko več, kot se formalistično predstavlja, tj. združenje CSD. V bistvu SCSD skrbi za razvoj stroke na tem področju kot najbolj reprezentativna in tudi najbolj dejavna institucija. Poleg tega pa je s tem, ko je zasedla to mesto, povzročila tudi takšna pričakovanja do SCSD.

Težko bi rekla, da je bila to načrtovana funkcija SCSD. Mislim, da je precej odvisno od tega, kdo je zasedel določena mesta. Sama izhajam iz stroke in sem stroki zavezana, Sendi izhaja iz stroke in jo tudi spremlja. Skratka, vsi, ki smo zaposleni na SCSD, izhajamo s CSD. Seveda potem gledaš na dejavnost drugače, kot če prideš "od zunaj".

Zato mislim, da smo strokovno močni

- stroko spremljamo, šolamo se in zato smo velikokrat tudi zelo moteči. Namreč, če grem na MDDSZEM, kjer smo pogajalci, tam strokovnih znanj ni in seveda tam stojimo z določenimi zahtevami ter ne popuščamo, zato smo včasih tudi neprijetni pogajalci.

Kljub temu menim, da ste ne samo "ljudje iz stroke", ampak ste kot taki tudi prepoznani in sprejeti s strani MDDSZEM, iz enostavnega razloga, ker pač ni nikogar drugega, ki bi opravljal to vlogo. MDDSZEM vas je sprejel kot pobudnika, ki skrbi za razvoj stroke na našem področju. Tako da, tudi če ste moteč dejavnik, jaz kot zunanji opazovalec, lahko rečem, da vas je MDDSZEM sprejelo.

Tudi sama mislim, da je tako, in sicer zaradi tega, ker ne zahtevamo nekaj, kar ni mogoče in za tisto kar zahtevamo, mislimo, da je prav, da tako mora biti.

Moram reči, da sem precej kritična do stvari, ki se dogajajo. Kritična pa sem zaradi tega, ker se mi zdi, da gredo stvari, če govorim o stroki, na slabše! Moram reči, da me to zelo, zelo skrbi. Namreč, vse, kar se dogaja, je to, da se je CSD-je v zadnjem desetletju izjemno zlorabilo. Zlorabila se je stroka, kot taka. Bili smo premalo močni ali premalo pozorni. Delitev socialnih transferjev je bilo preprosto dodeljena nam, kot takim, ki smo edini usposobljeni - stroka socialnega dela nikoli ni bila usposobljena za ugotavljanje premoženjskega stanja. V to vlogo smo bili potisnjeni. Ljudje nas ne prepoznavajo več kot službe, ki so jim na voljo takrat, ko so v tiski in tudi mi sami se izgublamo v teh postopkih. Zato se mi zdi prav, da naredimo, na neki način, upor - strokovni upor - in da povemo tej državi, da je 800 strokovnih delavcev na voljo zato, da bi ljudem pomagali, in da imamo službe, predvsem tukaj mislim na FURS, ki je namenjen temu kot tak, da ugotavlja premoženjsko stanje ljudi ter da CSD-ji črpamo podatke iz njihovih baz. To se mi zdi ključnega pomena, ker če nam to v tem prelomnem trenutku ne bo uspelo, potem mislim, da smo za dolgo, dolgo časa izgubili stroko.

Spomniti se velja samo obdobja okoli leta 1990, takoj po osamosvojitvi. CSD-ji so bili tisti, ki so bili na terenu - razvili smo skupine starostnikov za samopomoč, razvili smo pomoč na domu, razvili smo različne dejavnosti za otroke in mladino, stanovanjske skupine, imamo

različne centre za otroke, na Fužinah (Cona Fužine), v Šiški je bil MISS, na Viču Mladinsko središče. Skratka, razvijali smo programe, za katere smo v stroki vedeli, da jih potrebujemo - in imeli smo prostor in čas, in tudi sredstva so bila. To so nam ukradli.

In tudi pripravljenost na ministrstvu je takrat bila. Tukaj govoriva o "zlatih časih sociale" v Sloveniji, ko so nastajali programi, pobude so bile sprejete ...

Točno to, in to je stroka socialnega dela, to, da živimo v skupnosti, da ljudem pomagamo, da jih spodbujamo, da jih motiviramo, da z njimi živimo, da jim dajemo moč in da z njimi načrtujemo rešitve. Ni stroka socialnega dela to, da človek pride na CSD, da ga sprejmeš kot uradnik in da ugotoviš njegovo premoženjsko stanje.

Strinjam se, popolnoma.

Glede na to, da bo intervju objavljen v sindikalnem glasilu, me zanima - ko se pogovarjava o tem, da bi določene na-

intervju

loge s področja ZUPJS prešle na FURS, je strah sindikata povezan s tem – kako bi bilo s kadrom, če bi določene naloge prešle na drugega izvajalca?

Mislim, da je strah sindikata neupravičen. Dejstvo je: če CSD-ji ne bomo izpolnjevali funkcije, za katero smo ustanovljeni, potem bomo najbrž morali vsi iskati službo.

Če samo del delavcev prepustimo drugemu izvajalcu, delavce, ki so iz podobnega razloga tako ali tako tudi prišli na CSD, to najbrž pomeni, da ne bo nihče izgubil službe, bodo pač delali na drugem delovnem mestu. Mislim pa, da je v našem sistemu, tako mi poročajo s terena, v nekem trenutku ves razpoložljivi strokovni kader bil porinjen v vlogo administratorjev. Sama skušam opozoriti vse, od sindikata do delavcev in ministrstva, na dejstvo, da je včasih lažje delati z računalnikom kot sprejemati ljudi, da se tudi strokovni delavec na to lahko navadi in potem, ko pride uporabnik na CSD, rečemo »Imam toliko in toliko odločb,« in ne vidimo človeka. Mediji in ljudje, ki govorijo o tem, poudarjajo, da niso bili videni in slišani kot človek v stiski, ki je na CSD prišel po pomoč. To je tisto osnovno, kar bi želela, da se takoj, ta trenutek, spremenijo in da CSD-ji postanemo prijazni ljudem.

Podobno je govorila ministrica in enako seveda mislimo strokovni delavci. Morajo pa za to biti izpolnjeni pogoji.

Absolutno. Na ta način, kot je sedaj organizirana zadeva, mislim da tega ne moremo izpolnjevati. Verjetno v sindikatu veste še veliko bolj, kot na SCSD, da imamo veliko »izgorelih« delavcev, da se nam med zaposlenimi na CSD-jih pojavljajo zelo hude oblike bolezni, da je veliko absentizma, kar je nedvomno posledica dalj časa trajajočega stresa na delovnem mestu. SCSD bo v naslednjem letu naredila analizo – raziskavo na tem področju. Povezali se bomo verjetno tudi z Inštitutom za varovanje zdravja. Želimo ugotoviti, v kakšen zdravstvenem stanju so in pod kakšnimi pogoji delajo naši strokovni delavci. Družinske zdravnice so recimo ugotovile, da živijo v povprečju pet let manj, in najbrž se tudi na našem področju zna zgoditi kaj takega.

Torej, če povzamem, v najslabšem primeru lahko pričakujemo, da bodo delavci, ki smo jih leta 2012 prevzeli od občinskih uprav, ob neki drugačni organizaciji, prešli s CSD-jev k nekemu drugemu izvajalcu?

V tem trenutku je to težko reči, to so moja razmišljanja in moji predlogi. Na žalost do ministrice še nismo prišli, čeprav smo zaprosili za sprejem, na katerem smo želeli, da nam pojasni, na kakšen način si v svojem mandatu želi sodelovanja in na kakšen način bo reorganizirala delo na CSD-jih, o čemer je tudi govorila v vašem glasilu. To, o čemer razlagam, so ideje, o katerih se pogovarjamo, na kakšen način bi lahko rešili stroko socialnega dela. SCSD se je tudi odločila izvesti nekaj seminarjev, usposabljanj, na katerih bomo zaposlenim na CSD-jih ponovno predstavili Standarde in normative, da jih opozorimo na to, da smo strokovni delavci in da moramo izvajati stroko ter da je vsako jutro, ko prideš v službo potrebno reči »Jaz sem socialni delavec in bom delal tisto, kar je moje delo.« Seveda ne stodoletno, ker ne boš mogel, kolikor lahko, pa nujno. Mislim, da moramo znotraj sebe narediti akcijo in se boriti za to.

Seveda se ne moreva izogniti reorganizaciji. Malce sva se že dotaknila te teme ... Kakšna bo v tem projektu vloga SCSD?

Jaz osebno, čeprav niso vsi tega mnenja, vidim SCSD enako kot do sedaj. SCSD ne vidim v drugi vlogi, luči – to, kar je ministrica razlagala o t.i. »Centralni enoti«. Osebno SCSD še vedno vidim kot tisto, ki bo zastopala zahteve stroke, se pravi delavcev, CSD-jev. Ne glede na to, ali jih je sedaj 62, potem pa se bo država odločila za 10 CSD-jev – bo količina strokovnih delavcev ostala enaka, naloge bodo ostale. SCSD dejansko vidim kot nevtralnega pogajalca. Ne predstavljam si, da bi nas na neki način »centralizirali« ali da bi CSD-ji kot naši ustanovitelji to dovolili. Če to dovolijo, potem smo pravzaprav izgubili dvajset let.

To me spominja na situacijo leta 1988, ko je zamrla »prva« pobuda SCSD. Takrat so kot razlog navajali, citiram: »Delovanje Skupnosti CSD v okviru komiteja za zdravstveno in socialno var-

stvo je centre omejevalo pri oblikovanju neodvisnih in za centre pomembnih samostojnih pobud, brez neposrednega vpliva politike.

Absolutno. Samo, če si neodvisen, lahko zastopaš druga stališča. Če si na plačnem seznamu nekoga, moraš prejeti ali slej ubogati tistega, ki ti daje plačo. Osebno mislim, da tudi nekateri direktorji CSD-jev podpirajo idejo »centralizacije«, verjetno pa so to direktorji, ki nikoli niso bili brez Skupnosti CSD in ne vedo, kakšno pot smo prehodili ter s čim vse smo se ukvarjali.

Če nadaljujeva s temo reorganizacije in vlogo SCSD pri tem.

SCSD se je v vseh delovnih skupinah ukvarjala predvsem s tem, na kakšen način omogočiti prostor, da bo uporabnik prišel do pomoči. Strinjava se verjetno, da imamo na CSD-jih vedno hujše primere – veliko je nasilja, veliko je spolne zlorabe otrok, veliko je težav v duševnem zdravju (tako otrok kot odraslih). Tem skupinam uporabnikov smo mi dolžni zagotoviti (na kakršenkoli način povezati mrežo vseh izvajalcev), da pridejo čimprej in do čim boljše pomoči. In to naj bi bila funkcija »novega« Centra za socialno delo. Ne govorim o koordinaciji, ker ne gre za koordinacijo, gre za »case-management«, se pravi za nosilca, ki povabi vsakega od teh izvajalcev, da prispeva svoj delež. »Firma«, ki to naredi, govorim o Centru za socialno delo, mora imeti tak ugled, da bomo vse te ostale izvajalce v mreži pritegnili, da bodo z nami sodelovali. Tako jaz vidim center za socialno delo in reorganizacijo. Ta status smo nekoč že imeli – če je CSD rekel, da ta otrok nujno potrebuje pedopsihiatrično pomoč, je do te pomoči prišel in ni čakal pol leta, kot se nam zdaj dogaja. Te stvari bi radi vrnili nazaj. Na takšen način doživljam reorganizacijo in za to se zavzemam.

Kaj pa argument, ki ga velikokrat slišimo, da naj bi z reorganizacijo želeli zagotoviti enako kakovost usluge na vseh CSD-jih.

Enaka kakovost usluge je standard. Standard obstaja in, če sva zelo odkrita, je vedno odvisen od človeka, ki ga izvaja, kar pomeni. – ali ima strokovni delavec dovolj znanja, ali ima kompetence, ali je pripravljen narediti nalogo maksimalno.

Govorim o tem, da naj na manjših CSD-jih uporabnik ne bi bil deležen enako kakovostne in tako strokovne obravnave kot na večjih, kjer imajo zaposlenih več različnih strokovnjakov.

Res je na večjih CSD-jih že vrsto let kadrovska struktura raznovrstnejša, več je psihologov, več je pedagogov, več je sociologov, več je pravnikov in mogoče lahko s tega vidika prispevajo h kakšni rešitvi, ni pa nujno. Nisem pristaš tega, da bi se na CSD-jih strokovni delavci »specializirali«, ob kakšni koli reorganizaciji še vedno zagovarjam, da moramo biti vključeni vsi v reševanje primera in vsak s svojega vidika, vsak s svoje stroke prispevati k rešitvi.

Z nastopom »krize« so po CSD-jih iskali možnosti varčevanja na vseh postavkah in na področju izobraževanja se je to še najbolj poznalo. Zaradi pomanjkanja sredstev nas delodajalci pošiljajo le še na brezplačna izobraževanja, ne glede na potrebe in znanja, ki jih zahteva naše delovno mesto. V veliki meri SCSD kompenzira ta izpad kontinuiranega usposabljanja strokovnih delavcev z izobraževanji in usposabljanji, ki jih organizirate.

Mi se zelo trudimo. Mislim, da je odtegnitev izobraževanja strokovnim delavcem največja napaka, ki jo lahko v sistemu naredimo. Če bo kriza trajala še nekaj let, bo cela generacija strokovnih delavcev izgubljena. Spomnim se, ko sem sama začela delati na CSD-ju, pred več kot tridesetimi leti, sem bila takoj napotena na izobraževanje iz alkoholizma, po tem na izobraževanje iz družinske terapije, pa še marsikaj drugega, kar pomeni, da sem takoj lahko kompetentno uporabljala svoja znanja. Mladi strokovni delavci, ki prihajajo na CSD-je, nimajo niti sprotnih izobraževanj,

kar pomeni, da ne morejo začeti delati, da so v stiski. Pomanjkanje sredstev za izobraževanje strokovnih delavcev je nedvomno največja napaka, ki jo v tem sistemu trenutno počnemo. Tudi zato se na SCSD vedno odločamo za izvajanje izključno »tarčnih izobraževanj« - tisto, za kar strokovni delavci povedo, da jim manjka. Cena je vedno oblikovana minimalno, zgolj za pokritje stroškov, nekaj pa lahko naredimo brezplačno (evropska sredstva). Ravno v decembru pripravljamo tri izobraževanja z evropskimi sredstvi (izpolnjevanje Vlog).

Od leta 2012 si tudi državna svetnica. Kako povezuješ ti dve vlogi? Kje vidiš prednosti?

Te funkcije si nisem predstavljala na način, kot je, sem pa zadovoljna, da sem to funkcijo spoznala. V Državnem svetu RS so pač predstavniki interesov – tam sedijo predstavniki lokalnih skupnosti, župani, kjer so problemi od kanalizacije do socialnega varstva; potem so predstavniki sindikatov, ki so dnevno na pogajanjih in povedo, kaj se dogaja; potem so predstavniki obrtnikov, ki se seveda borijo za obstoj; potem so predstavniki gospodarstva in še nas pet predstavnikov negospodarskih dejavnosti. Izjemno zanimivo je, ko razpravljamo o zelo različnih zadevah na različnih komisijah – ko jaz recimo predstavim, kaj se dogaja neposredno na področju socialnega varstva, mi potem kolegi iz gospodarstva ali lokalnih skupnosti takoj povedo, kaj lahko oni naredijo. Gre za sinergijo iskanja boljših rešitev za vse nas. Tega si prej nisem tako predstavljala. Veliko sem se naučila, pridobila sem veliko izkušenj, mislim pa, da so se tudi kolegi v Državnem svetu RS veliko naučili od mene. Velikokrat mi rečejo, da sploh niso vedeli, da je na področju socialne-

ga varstva toliko težav. Poleg tega vsako leto v DS organiziram vsaj dva ali tri posvete, na točno določeno temo. S temi posveti želim osvestiti vse – od medijev, do uporabnikov-, da so težave in da jih je treba reševati.

Postavljam pa tudi »svetniška« vprašanja, ki pridejo na Vlado RS in o katerih mora razpravljati ter nam nanje odgovoriti, s čimer lahko vršim določeni pritisk.

Kako vidiš razvoj Skupnosti CSD v prihodnje, v katerih smereh, na katerih področjih?

Razvoj Centrov za socialno delo vidim predvsem na področju razvoja skupnostnih programov. Spremljam tudi razmere na tem področju druge po Evropi. Tam so strokovni delavci del skupnosti, kar pomeni, da živijo in delajo v relativno majhnih okoljih, kjer rešujejo zelo kompleksne zadeve. Mislim, da samo na takšen način lahko obstanemo. Nekateri temu rečejo ulično delo, drugi to poimenujejo pomoč v programih, projektih – kakorkoli. Mislim, da bo le majhna količina strokovnih delavcev ostala v pisarnah, zelo veliko strokovnih delavcev pa bo moralo na iti na teren, delati z otroki, delati z ljudmi, potrebnimi pomoči ...

V to smer naj bi šel po tvojem mnenju razvoj stroke. Skupnost CSD pa naj bi v okviru tega prevzela koordinativno vlogo?

Tako, SCSD vidim na zelo enak način kot do sedaj. SCSD bo tista, ki bo skrbela za razvoj stroke. Vedeti moramo, da Skupnost CSD nismo mi, tu zaposleni – mi vedno povabimo strokovnjake s CSD-jev, da svoja znanja predajajo naprej, kar pomeni, da se SCSD razvija z roko v roki s CSD-ji. Tu mislim, da sta moč Skupnosti in tudi perspektiva. Druga funkcija v kateri vidim SCSD, pa je vstop v različne programe (programe, ki jih razpisuje bodisi neposredno Evropska komisija, ali tudi kaj drugega) in s tem pridobivanje sredstev, s katerimi bomo CSD-jem lahko dali bodisi dodatni kader bodisi dodatna znanja. Ti dve funkciji sta moja perspektiva SCSD.

P.R.

Mesto centrov za socialno delo v kontekstu socialne države

Koncept institucije, imenovane center za socialno delo (CSD), se je v zadnjega pol stoletja razvijal in utrjeval. CSD-je smo vseskozi pojmovali kot osrednje institucije socialnega dela in socialnega varstva nasploh. V osemdesetih letih dvajsetega stoletja smo jih pogosto imenovali tudi za generatorje sprememb in inovacij v okviru socialnega varstva. V različnih CSD-jih so se takrat rojevale ali v zametkih pojavljale oblike dela, ki so se nato, predvsem v devetdesetih letih, večkrat razvile in osamosvojile v samostojne institucije tako v polju javnega ali državnega sektorja kot predvsem tudi v t. i. volonterskem ali prostovoljskem ali nevladnem sektorju, pa tudi v zasebnem sektorju (prim. Poštrak, Dragoš 2007). V času bolj ali manj stabilnega gospodarskega razvoja v Sloveniji od osamosvojitve do nastopa aktualne gospodarske krize leta 2008 smo se lahko – tako se je vsaj zdelo – mirno posvečali razvoju konceptov sodobnega socialnega dela, predvsem na ravni svetovanja, dela s posameznim primerom, družino in skupino ter na ravni skupnostnega socialnega dela tudi in predvsem v okviru

V samostojni Sloveniji smo uspeli ohraniti ustrezno raven socialnega varstva. Tudi v ustavi je zapisano, da je Slovenija socialna država. Zamišljeno o instituciji, ki bi se imenovala center za socialno varstvo, so zastavili konec petdesetih let minulega stoletja (prim. Milošević Arnold, Poštrak 2003: 167), uresničila pa se je na začetku šestdesetih let z ustanavljanjem prvih centrov za socialno delo v Sloveniji. V naslednjih desetletjih je bilo ustanovljenih 62 centrov za socialno delo, ki so bili vezani na takratne občine. O povezanosti centra za socialno delo z lokalnim okoljem je spet veliko govora v zadnjem času (prim. Dragoš 2011), vendar se s temi sicer pomembnimi vprašanji in tudi vidiki aktualnega projekta t. i. reorganizacije centrov za socialno delo ne bomo ukvarjali.

CSD-jev. V ta namen je Fakulteta za socialno delo v sodelovanju s Skupnostjo centrov za socialno delo Slovenije zastavila načrtno objavljane prispevkov o sodobni doktrini socialnega dela v programsko zamišljeni zbirki Katalog socialnega varstva (prim. Flaker 2003). Poglobljali in dovršili smo koncepte dela v kontekstu vzpostavljanja delovnega odnosa soustvarjanja želenih izidov, oprtega na osebni stik med socialno delavko kot spoštljivo in odgovorno strokovno zaveznico ter uporabnikom kot ekspertom iz izkušnje (prim. Čačinovič Vogrinčič in drugi (2005).

Z izbruhom gospodarske krize leta 2008 pa so se zelo hitro začeli spreminjati poudarki našega strokovnega dela. Socialne delavke in delavci na CSD-jih so bili vse bolj postavljeni pred nove naloge in izzive, med katerimi naj izpostavimo vsaj vse bolj naraščajočo revščino. S porastom revščine, ki je postajala vse bolj strukturni pojav, ki je torej imela vzroke in razloge tudi in predvsem v dogajanjih na makroravni, torej na ravni državne politike in s tem socialne politike, so pristopi socialnega dela, oprti na svetovanje in osebno pomoč, ki smo jih tako intenzivno razvijali pred tem, nenadoma postajali nezadostni. Za povrh je, ko je začela svetovna gospodarska kriza vse bolj odmevati tudi v Sloveniji, na površje priplavalo cel kup

nerazrešenih političnih vprašanj, tako da je v Sloveniji izbruhnila še globoka politična kriza, katere posledice čutimo še danes. V polju socialnega varstva se omejena politična kriza odraža kot soočenje, dobesedno spopad, med dvema ključnima sodobnima konceptoma, neoliberalizmom (prim. Stark 2011) na eni strani in konceptom socialne države (prim. Rus 1990) na drugi. Ta dva koncepta nista in ne moreta biti komplementarna, sta si dobesedno nasprotna in nasprotujoča si, izključujoča. Izhajata iz popolnoma različnih pojmovanj delovanja sodobnih družb, iz nasprotujočih si družboslovnih paradigem. Tudi zato bi moralo biti očitno, da povezovanje, prepletanje teh dveh pristopov v sodobni politiki, v našem primeru v socialni politiki, neizogibno vodi v katastrofo. Odločiti se moramo torej za enega od njiju. Odgovor bi moral biti jasen: za koncept socialne države. Menjavanje vrste vlad v Sloveniji od leta 2008 naprej, ki so izmenično zagovarjale bolj ali manj dosledno izpeljano različico enega od omenjenih obeh konceptov, vsekakor prebivalcem Slovenije, še posebej najbolj ranljivim, izčrpanim od gospodarske krize, nikakor ni koristilo. Eno glavnih bremen dela z njimi in reševanja njihovih težav je padlo na strokovne delavke in delavce CSD-jev. Po eni strani so se pokazale pomanjkljivosti

obstoječega strokovnega dela, še posebej, če ni dosledno sledilo konceptualnim načelom doktrine sodobnega socialnega dela. Po drugi strani so se te oblike dela, torej osredotočenost na svetovanje in osebno pomoč, pokazale kot nezadostne za spoprijem s posledicami strukturne krize, ker tudi še tako poglobljeno in celovito zastavljeno svetovalno delo samo po sebi enostavno ni zadoščalo. Ni presenetljivo, da so se ob tem začele vse bolj glasno postavljati zahteve po drugih in drugačnih oblikah socialnega dela (prim. Flaker 2013). Po tretji strani, in nikakor ne nazadnje, so tudi ukrepi posameznih vlad v polju socialne politike v tem obdobju, posebej t. i. varčevalni ukrepi, kajpak najbolj prizadeli tiste prebivalce Slovenije, ki so bili že pred tem na robu, zdaj pa so bili pahnjeni preko njega. To je strokovnim delavkam in delavcem na CSD-jih zgolj še dodatno, da ne rečemo do konca, otežilo delo. Tu je pomembno navesti izhodišče, da strokovno »socialno delo ni izvršilna funkcija socialne politike. Socialno delo ima svoje znanstvene osnove in svojo teorijo, s katero socialni delavci utemeljujejo svoja praktična dejanja,« (Stritih 1998: 167). Nedorečena

in ob vsaki zamenjavi vlad v zadnjih letih v Sloveniji vsaj deloma spremenjena socialna politika ni omogočala in še vedno ne omogoča ustreznega, preglednega ter kontinuiranega konteksta za premislek, vzpostavitev in razvoj ustreznih strokovnih dejavnosti v okviru CSD-jev. Pričakujemo, da bo tudi program t. i. reorganizacije centrov, ki smo ga načrtovali in pripravljali dolga leta, omogočil ustrezno soočenje z nakazanimi vprašanji in jih bo uspel urediti dovolj celovito ter z obstojnimi rešitvami. Ob tem je sam proces t. i. reorganizacije centrov le en, sicer pomemben vidik reševanja težav v polju socialnega varstva v Sloveniji. Drugi, enako, pravzaprav še bolj pomemben, pa je pregleden in varen kontekst obstojne socialne politike, ki izhaja iz načel solidarne socialne države. CSD lahko kot osrednja institucija socialnega varstva, oprta na sodobno doktrino socialnega varstva, deluje le v kontekstu socialne politike, ki dosledno spoštuje načela socialne države. Ko bo vzpostavljen ta kontekst, se bodo lahko strokovne delavke in delavci na CSD-jih spet bolj posvetili avtonomnemu strokovnemu socialnemu delu, katerega nosilci bi naj bili.

Citirana literatura:

- Čačinovič Vogrinčič Gabi, Kobal Leonida, Mešl Nina, Možina Miran (2005). Vzpostavljane delovnega odnosa in osebne stika. Fakulteta za socialno delo, zbirka Katalog socialnega dela, Ljubljana.
- Dragoš Srečo (2011). Decentralizacija – ultraliberalizacija socialnega varstva. Revija Socialno delo, številka 1, str. 47–49, Ljubljana.
- Flaker Vito (2003). Oris metod socialnega dela: uvod v katalog nalog centrov za socialno delo. Fakulteta za socialno delo in Skupnost centrov za socialno delo Slovenije, zbirka Katalog socialnega dela, Ljubljana.
- Flaker Vito (2013). Direktno socialno delo. Založba cf., Ljubljana.
- Milošević Arnold Vida, Postrak Milko (2003). Uvod v socialno delo. Študentska založba, Ljubljana.
- Postrak Milko, Dragoš Srečo (2007). Ausbildung für Sozialarbeit im gegenwärtigen Slowenien. V: Hamburger Franz (ur.). Ausbildung für soziale Berufe in Europa: Band 4, (ISS-Pontifex, 1/2007). Frankfurt am Main: Institut für Sozialarbeit und Sozialpädagogik e.V., 2007, str. 89–109.
- Rus Veljko (1990). Socialna država in družba blaginje. DOMUS, Ljubljana.
- Stark Christian (2011). Neoliberalizem – izzivi za prakso in etiko socialnega dela. Revija Socialno delo, številka 3–4, str. 197–204, Ljubljana.
- Stritih Bernard (1998). Na poti k avtonomiji socialnega dela kot stroke in znanosti. Revija Socialno delo 37, številka 3–5, str. 159–168, Ljubljana.

Spoštovani člani sindikata

Nekateri med vami se zagotovo spominjajo poskusa iz začetkov našega delovanja – po vzpostavitvi spletne strani, smo poskusili s projektom »PRAVNO SVETOVANJE« na spletu in sicer na način, ki je omogočal, da so vsem vam bili vidni vprašanja in odgovori. Ideja se nam zdi dobra še sedaj, zato vas pozivamo, da na uredništvo Glasila posredujete vaša vprašanja »delovno-pravne« tematike. Vsi mi se na delovnih mestih srečujemo s podobnimi težavami in vsem nam bo v pomoč poznavanje odgovorov in pravna utemeljitev.

Izidi številok so 15. v mesecu, redakcijo zaključujemo dva tedna pred tem – torej bomo v naslednji številki lahko objavili vaša vprašanja, in odgovore na njih seveda, prispela na naslov uredništva (po e-posti ali z navadno pošto) do 1.11.2014.

Navadna pošta: SINCE007

Glasilo Sindikata CSD Slovenije
Tržaška cesta 2
1000 Ljubljana

e-pošta:

glasilo.since07@gmail.com

Pošiljke, prosimo opremite s pripisom »Pravno svetovanje« na vidnem mestu.

Uredništvo Glasila SINCE007

Redno letno izobraževanje sindikalnih zaupnikov SINCE07, KSS Pergam

Tudi letos je v četrtek, 16.10. in v petek, 17.10., tradicionalno v Hotelu Lucija v Luciji, potekalo Redno letno izobraževanje sindikalnih zaupnikov Sindikata Centrov za socialno delo Slovenije SINCE07, KSS Pergam.

Zavedajoč se težke finančne situacije CSD-jev po Sloveniji, se je tokrat Sindikat odločil po svojih zmožnostih sodelovati pri kritju stroškov izobraževanja, čeprav bi naj sindikalnim zaupnikom, na osnovi določil Kolektivne pogodbe za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije to v celoti zagotavljal delodajalec. Odziv je bil pričakovano dober in številčen, tako, da se bomo trudili z omenjeno prakso nadaljevati tudi v prihodnje, seveda upajoč, da nam bo finančna situacija to omogočala.

Podobno kot večino let do sedaj, je bilo izobraževanje strukturirano »po ključu« - dopoldanski del prvega dne: - Predavanje gostujočega strokovnjaka na izbrano temo, popoldanski del prvega dne: - Seja Glavnega odbora Sindikata in drugi dan dopoldan: - Okrogla miza na aktualno temo, s povabljenimi gosti s tega področja.

Takoj na začetku je potrebno poudariti, da smo imeli organizatorji letos izjemno srečno roko pri izboru gostov, saj so tako gostujoča predavateljica kot tudi udeleženci okrogle mize poskrbeli za izjemno zanimive in kakovostne prispevke.

Četrtek, 16.10. (9,00 – 12,00)

Predavanje in Delavnica Moč komuniciranja

Marjana Kanduti:

Sindikalni zaupniki se velikokrat znajdemo v situacijah, ko nam znanja s področja komuniciranja in odnosa z javnostmi in mediji zelo prav pridejo. Iz tega razloga smo se odločili opremiti z znanjem s tega področja, pri čemer nam je pomagala priznana strokovnjakinja s tega področja.

V okviru predavanja smo spoznali osnovne elemente uspešnega komuniciranja, se seznanili s temeljnimi principi vzpostavljanja odnosa z javnostjo, ustvarjanja želene javne podobe in prepoznavanja interesov. Poseben poudarek je bil seveda namenjen medijem – značilnostim medijev, pomembnosti medijev, kako nastopati do njih, kako vzpostavljati učinkovite odnose z njimi, kako si zagotoviti medijsko pokritje, katerih napak ne smemo delati v komuniciranju z mediji, ... Obdelali smo »10 pravil« za delo z novinarji, kaj novinarji pričakujejo, česa novinarji ne marajo. Poučeni smo bili o načinu izvedbe Novinarske konference – na kaj je potrebno biti pozoren, priprava nanjo, izvedba ...

Naučili smo se oblikovati sporočila za javnost. To smo tudi preizkusili v praksi. Na koncu smo po skupinah, v obliki delavnic, pripravili izjavo za javnost na osnovi hipotetične situacije, v katero smo bili postavljeni.

Četrtek, 16.10. (14,30 – 17,00)

Seja Glavnega odbora Sindikata Centrov za socialno delo Slovenije SINCE07, KSS Pergam

1.) Dogovor 2015 – Pogajanja

V preteklem tednu smo se sestali sindikati PS SJS (prbl. 25 reprezentativnih sindikatov) in se uskladili glede enotnega nastopa na pogajanjih:

- Izhodišče sindikalne strani bo zavržen »Virantov« predlog iz junija 2014; skratka, menimo, da je smiselno nadaljevati tam kjer smo končali.
- Čakamo Predlog sedanje Vlade RS; za zdaj so formirali pogajalsko skupino, vodja vladne pogajalske skupine je minister za javno upravo Boris Koprivnikar, nimajo pa še formiranih izhodišč za pogajanja; te bodo po napovedih imeli naslednji teden, ko se začnejo pogajanja.

Stališče Sindikata Centrov za socialno delo Slovenije SINCE07, KSS Pergam ostaja nespremenjeno: za nas sta najbolj problematični področji napredovanj in nadaljnje zmanjševanje števila zaposlenih z nenadomeščanjem, zaradi teh razlogov tudi nismo pristopili k podpisu »Virantovega« predloga, junija 2014.

Vlada RS je v Predlog proračuna 2015 vključila dodatno 3% znižanje mase sredstev za plače in prispevke delodajalcev za zaposlene, ki se financirajo iz javnofinančnih sredstev; sindikati temu v osnovi nasprotujejo in čeprav še ne vemo kako, Vlada RS namerava to realizirati, nasprotujemo dodatnemu poseganju v naše, od leta 2008, že občutno znižane plače.

Trenutno veljavni Dogovor o ukrepih na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju preneha veljati 31.12.2014 in do takrat se mora Vlada RS uskladiti z reprezentativnimi sindikati Javnega sektorja glede »novega« Dogovora. Če ji to ne uspe, se lahko v skrajnem primeru od-

Centrov Sindikata Centrov za socialno delo Slovenije

Pergam – 2014

loči tudi za enostransko urejanje tega področja in z Zakonom (s spremembami sedanje zakonodaje ali s sprejemom novega zakona) določi ukrepe na področju plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju.

Seveda bi to sindikate potem prisililo v določene aktivnosti, s katerimi bi izražali svoje nestrinjanje s temi ukrepi Vlade RS. S tem bi ustvarjali določen pritisk na Vlado RS z namenom vzpostaviti dialog. Skrajna oblika sindikalne aktivnosti je seveda Stavka in s prisotnimi zaupniki smo se pogovorili o možnih oblikah Stavke v naši dejavnosti. Dejstvo je, da nimamo zakonsko omejene Stavke (niti v Zakonu o stavki, niti v Zakonu o socialnem varstvu, niti kje drugje), je pa tudi dejstvo, da nam Vlada RS lahko Stavko omeji s Sklepom, v katerem določi, katera opravila smo med Stavko dolžni opravljati. To se je v preteklosti že dogajalo, za takšen ukrep se je Vlada RS že odločala – ne sicer v naši dejavnosti, kjer smo v primeru dosedanjih Stavk vedno uspeli z resornim ministrstvom uskladiti obseg dela oz. katera nujna opravila smo v času stavke na Centrih za socialno delo izvajali.

V okviru razprave o Pogajanjih z Vlado RS, ki so pred nami, je bilo izpostavljeno tudi vprašanje »splošne veljavnosti kolektivne pogodbe«. Veljavnost kolektivnih pogodb je v

Sloveniji urejena tako, da podpisane in sprejete ureditve iz kolektivnih pogodb veljajo tako za člane reprezentativnih sindikatov, kot tudi za vse ostale zaposlene. V razpravi smo obdelali prednosti in slabosti takšne ureditve.

2.) Reorganizacija CSD – Reorganizacija SINCE07

Že dlje časa se pripravlja Reorganizacija Centrov za socialno delo v Sloveniji, ki se bo prej ali slej nedvomno tudi zgodila. Drugačna organiziranost CSD bo pomenila tudi drugačno sindikalno organiziranost po posameznih zavodih (CSD-jih).

Ni še jasno, kako bodo CSD-ji v Sloveniji v prihodnje organizirani, zato se je zelo težko konkretno pogovarjati o odzivu sindikatov na to, na področju sindikalnega organiziranja – kljub temu, pa v predsedstvu sindikata menimo, da je prav, da se na nove okoliščine, kolikor je to seveda mogoče, pripravimo.

3.) Glasilo SINCE007

15.9.2014 smo pričeli izdajati Interno Glasilo SINCE007. Odziv tako v sindikatu, kot tudi širše je bil zelo pozitiven,

komentar

kar le potrjuje pravilnost naše odločitve. Kot je bilo navedeno, je za zdaj načrtovanih pet števil letno in po potrebi ter v skladu z možnostmi še kakšna tematska številka na leto.

Vodstvo sindikata je zaupnikom in prek njih tudi članstvu ponovno posredovalo poziv po aktivnejšem vključevanju. Pričakujemo čim več pobud za teme prispevkov, vprašanj – v okviru rubrik »Pisma bralcev« in »Pravno svetovanje«, – spodbujamo tudi avtorstvo prispevkov – pripravljeni smo objavljati prispevke, članke naših članov.

Postopno se vzpostavlja tudi struktura financiranja Glasila. Namen je pridobivati sredstva potrebna za izdajanje Glasila s pomočjo donatorstev in sponzorstev. Pripravljeni smo tudi oglaševati določena podjetja, izdelke, projekte, ...

Za zdaj smo nekaj sredstev pridobili pri Delavski hranilnici, nameravamo pa se obrniti tudi na ostale pravne subjekte, s katerimi poslovno sodelujejo sindikat ali CSD-ji v okviru katerih smo organizirani.

Tudi na tem področju spodbujamo aktivnejšo vlogo vseh članov sindikata.

Pri financiranju oz. pridobivanju dodatnih sredstev imamo tudi možnost »namenjanja dela dohodnine za donacije«. Davčni zavezanec rezident lahko zahteva, da se do 0,5 % dohodnine, odmerjene po zakonu o dohodnini od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje splošno-koristnih namenov in za financiranje političnih strank ter reprezentativnih sindikatov.

Sindikat Centrov za socialno delo Slovenije SINCE07, KSS Pergam je uvrščen na Seznam upravičencev, ki jim je mogoče nameniti del dohodnine.

Zaupnikom so bili pojasnjeni postopek, namen in vse ostale nejasnosti v zvezi s tem (podrobneje bo tema pojasnjena v samostojnem prispevku v tej številki).

4.) Razno

a.) Skupnost CSD je začela z izvajanjem Delavnic na temo standardov in normativov, ki so določeni v Katalogu javnih pooblastil, nalog po zakonu in storitev, ki jih izvajajo Centri za socialno delo. Na delavnicah bodo predstavljene naloge z opravili, njihovo izvajanje ter prehajanje med javnimi pooblastili in storitvami.

Zaenkrat sta bili delavnici izvedeni na Primorskem (CSD Koper) in v ljubljanski regiji (CSD Lj.-Šiška), namen SCSD pa je organizirati delavnice po vseh regijah v Sloveniji. Člani sindikata, ki so prisostvovali na dosedanjih izvedbah, delijo izkušnjo, da je bilo precej nekorektno prikazano delo strokovnih delavcev na CSD.

Kot izhodišče oz. razlog za odločitev za organizacijo delavnic se navaja premalo strokovnega dela na CSD, predvsem premajhen delež socialno varstvenih storitev. Opaža pa se vse večji delež »birokratskih« opravil.

Skratka, izgublja se osnovno poslanstvo CSD, kjer bi morali znati predvsem prisluhniti strankam in kjer bi naš pristop moral temeljiti na osnovnih konceptih socialnega dela.

S tem se seveda lahko samo strinjamo, nekorektno pri tem pa se nam zdi odgovornost za nastalo situacijo prelagati

na delavce in jih na neki način označevati za nestrokovne ali celo nesposobne. Delavci smo prvi, prek sindikata, opozarjali in pozivali pristojne, naj nam omogočijo pogoje za strokovno opravljanje našega dela na CSD-jih. Opozarjali smo, da se nas spreminja v uradnike, birokrate in da je na CSD vedno manj strokovnega dela zaradi pretiranega administriranja.

b.) ZUPJS; stanje po CSD po Sloveniji je še vedno zelo različno. Nekatere so zaostanki pri obdelavi Vlog večji, nekatere so manjši. Skupno vsem pa je, da imajo vsi težave pri izvajanju ZUPJS – C in ZSVarPre – C, glede te »nove« zakonodaje, so zadeve precej nejasne. Delavci s tega področja pogrešajo jasna navodila in izobraževanje. Zaenkrat smo prejeli le poziv SCSD, naj pripravimo vprašanja s tega področja za MDD-SZEM in po tem naj bi SCSD in MDDSZEM skupaj izvedla posvete, na katerih bi podali odgovore.

V zvezi s tem je Glavni odbor sprejel naslednji Sklep: »Sindikat Centrov za socialno delo Slovenije SINCE07, KSS Pergam na MDDSZEM poda pobudo, da se čimprej organizirajo brezplačna izobraževanja s področja izvajanja ZUPJS – C in ZSVarPre – C. Prav tako pričakujemo čimprejšnji sprejem Pravilnikov s tega področja in seznanitev z njimi.«

Izmenjamo tudi izkušnje, glede stanja na področju »Informatorjev«. Na nekaterih CSD-jih jih imajo, na nekaterih pač ne. Osnovni problem so pogoji za zasedbo tega delovnega mesta; velika večina, ki bi se odločila za opravljanje tega dela, teh pogojev ne izpolnjuje.

Prav tako je bilo izpostavljeno, da so po dosedanjih izkušnjah, le redki informatorji na CSD opravljali to, kar je predpisano v njihovem Opisu del in nalog, le tako bi namreč lahko bili v pomoč preobremenjenim delavcem na tem področju.

c.) Na CSD-jih se še vedno pojavljajo težave z neplačevanjem povečanega obsega dela (izpad sodelavk, se porazdeli med preostale delavke, ki to podelajo, brez kakršnegakoli dodatnega nadomestila), z velikim številom presežnih ur (ne omogoča se njihovo koriščenje) in z nadurami.

d.) Še vedno se ukvarjamo tudi z nepravilnostmi Prevedb iz leta 2008. Na nekaterih CSD-jih so bile ugotovljene nepravilnosti pri prenosu napredovanj ob prehodu na novo delovno mesto, ki se je zgodilo istočasno s prevedbo 1.8.2008 (oz. 31.7.2008). Kljub priporočilu in navodilu naj se to počne v dveh korakih, so na nekaterih CSD-jih to izpeljali istočasno in dejansko je prihajalo pri tem do napačnih uvrščanj v plačne razrede. Seveda se je zadeva sanirala, takoj ko je bilo to ugotovljeno, so vse takšne delavce uvrstili v pravilne plačne razrede. Naslednja težava se sedaj pojavlja v zvezi z vračanjem preveč izplačanih plač, za to obdobje, ko so bili delavci, ne po svoji krivdi, uvrščeni v previsoke plačne razrede. Stališče sindikata je seveda jasno; za te napake nosi odgovornost izključno delodajalec in nekorektno je od delavcev zahtevati vračilo preveč izplačanih plač. Glede vračanja teh sredstev je bila izpogajana možnost sklenitve Dogovora med delavcem in delodajalcem, po katerem delavec pristane na vračilo z določenimi omejitvami (vračilo za največ deset mesecev pred prenehanjem napačnega

izplačevanja plače, ki je hkrati omejeno na največ dvakratnik zakonito določene osnovne plače delavca; možen je tudi dogovor o obročnem odplačevanju, pri čemer obdobje vračila ne sme biti daljše od 24 mesecev). Seveda pa lahko delavec vztraja pri svojem prepričanju, da gre za izključno odgovornost delodajalca in se odloči za urejanje v okviru postopka pred sodiščem (ki ga sproži delodajalec), ki bi o tej obveznosti odločalo po splošnih pravilih civilnega prava, kar smo sedaj uspeli vgraditi tudi v zakon. V teh primerih še nimamo razsodbe Vrhovnega sodišča.

Petek, 17.10 (9,00 – 12,00)

Okrogla miza "REORGANIZACIJA CENTROV ZA SOCIALNO DELO V SLOVENIJI"

Udeleženci:

- mag. Nace Kovač, v.d.. direktorja Direktorata za socialne zadeve, MDDSZEM,
- dr. Milko Postrak, profesor na Fakulteti za socialno delo Univerze v Ljubljani,
- Peter Stefanoski, direktor Socialne inšpekcije, in
- Marjan Vončina, direktor CSD Ljubljana – Moste

Moderator:

- Perica Radonjić, predsednik Sindikata CSD Slovenije SIN-CE07, KSS Pergam

Glede na to, da smo že v letu 2012 v okviru Rednega letnega izobraževanja izvedli Okroglo mizo na to temo, ko smo dali poudarek operativnemu vidiku izvedbe reorganizacije, za katero je takrat (in ne samo takrat !!) kazalo, da je tik pred zdajci, smo se letos odločili za drugačen pristop k tej temi.

Iz intervjuja v prvi številki SINCE007 je razvidno, da ministrica zagovarja postopnost pri izvedbi reorganizacije, prav tako je iz Zapisnika 15. redne seje Upravnega odbora Skupnosti CSD Slovenije z dne 9.9.2014 razvidno, da se izvedba projekta reorganizacije načrtuje v treh fazah, in sicer v trajanju treh let. Po treh letih naj bi se zaključile vse analize stanja, usposabljanja strokovnih delavcev, pripravili bi se predlogi sprememb in dopolnitev zakonodaje ter zaključila izvedba pilota.

Glede na omenjena dejstva bi bilo primerno čas pred realizacijo izrabiti za vsebinski premislek o ustreznosti, pomanjkljivostih in možnostih ter potrebnih izboljšavah trenutnega koncepta organiziranosti Centrov za socialno delo v Sloveniji.

Z drugimi besedami, na letošnji Okrogli mizi smo želeli udeležence in slušatelje usmeriti v razmišljanje o tem, »Zakaj je reorganizacija Centrov za socialno delo v Sloveniji potrebna«.

V uvodnem delu je moderator podal kratek zgodovinski pregled razvoja centrov za socialno delo v Sloveniji od leta 1962, ko se je ustanovil prvi CSD v Sloveniji – v Mariboru, do danes (več o tem najdete v Zborniku »Čas beži, a pušča sledi« iz leta 2012, ki ga je izdala Skupnost CSD Slovenije). Iz tega je sledila razprava o trenutnem »stanju« Centrov za socialno delo v Sloveniji.

Splošna ugotovitev je bila, da je trenutno stanje precej dru-

gačno, kot recimo stanje pred 20 leti - torej CSD-ji se razvijajo in preoblikujejo že sami po sebi, prilagajajo se potrebam v družbi, ves čas se spreminja zakonodaja, ki vpliva na naše delo ... Prisotni pa so tudi drugi dejavniki, ki prav tako vplivajo na preoblikovanje CSD-jev (nove pobude, uvajanje novih programov (na žalost vedno redkeje), ...).

Smernice razvoja Centrov za socialno delo so vsakokrat opredeljene tudi z Nacionalnim programom socialnega varstva za določeno obdobje.

Ustvarja se občutek, da evolucija CSD-jev ves čas poteka, in ravno zato se je smiselno vprašati, zakaj potemtakem potrebujemo »revolucijo« oz. tako »nasilen« poseg v sistem, kot bi ga predstavljala načrtovana reorganizacija.

S tako obsežnimi poseganji v sistem imamo že najmanj dve slabi izkušnji iz zadnjega časa – 2008, prehod na nov plačni sistem, in 2012, ZUPJS, ki ju sistem še do zdaj ni v celoti absorbiral in se na novosti, povezane s tem, v celoti adaptiral. Z anomalijami s teh dveh naslovov, se še vedno ukvarjamo.

Ugotovitev je tudi, da smo z uvedbo koncepta »CSD kot Enotna vstopna točka«, ki je bil pomanjkljivo pripravljen in izpeljan, strokovni delavci na CSD-jih bili »prezaposleni«. Obseg administriranja, ki nam je bil naložen, je bil tako velik, da ni ostalo prostora niti časa za izvajanje našega osnovnega poslanstva, našega strokovnega dela, ki izhaja iz sodobnih konceptov socialnega dela. Posledično se je znižala kakovost strokovne obravnave, kar je v vsakem primeru nedopustno.

V razpravi, ki je sledila je bilo izpostavljenih več različnih pogledov - od učinka »neoliberalnih« tendenc v sodobni slovenski družbi na dojemanje socialne države, do uvajanja »case-managmenta« v strokovno delo na CSD-jih, kar bi preprečevalo »ozko« specializacijo strokovnih delavcev, kar je v določeni meri primer sedaj in kar zagotovo ni primerno, saj ves čas poudarjamo, da je potrebno naše stranke obravnavati »celostno«.

Razpravljali smo tudi o koordinativni vlogi CSD-jev na področju socialnega varstva v lokalnem okolju.

Dokončnih zaključkov Okrogla miza ni ponudila, je pa bilo opozorjeno na veliko vidikov delovanja Centrov za socialno delo, ki jih je zagotovo potrebno upoštevati pri uvajanju sprememb v sistem organiziranosti Centrov za socialno delo v Sloveniji.

PR

Ali standardi izvajanja nalog vplivajo na strokovno delo centrov za socialno delo?

Skupnost centrov za socialno delo Slovenije (v nadaljevanju: SCSD) je pripravila Katalog javnih pooblastil, nalog po zakonu in storitev, ki jih izvajajo centri za socialno delo (v nadaljevanju: Katalog), kjer je za vsako nalogo, ki jo izvajajo centri za socialno delo (v nadaljevanju: center) določila standard izvajanja in normativ. Gre za izjemno pomembno delo, ki določa hrbtenico strokovnega dela na centrih.

pooblastila in nalog, ki jih centrom nalagajo drugi predpisi.

Kot izvajanje javnega pooblastila je SCSD pripravila Katalog, v katerem so bili prvič določeni standardi in normativi za naloge, ki jih izvajajo centri v okviru svojega delovanja, v letu 2007 je bil tako Katalog prvič objavljen v knjižni izdaji. Pripravljene standarde in normative je leta 2008 takratna ministrica za delo, družino in socialne zadeve, ga. Marjeta Cotman potrdila s sklepom, v katerem je prav tako določila, da se bo primanjkljaj delavcev na centrih v roku petih let od izdaje sklepa dopolnil z novimi zaposlitvami in sicer 20% od celotnega primanjkljaja vsako leto.

Od prve izdaje Kataloga in pripravljenih standardov ter normativov se letno vsaj enkrat preverja usklajenost standardov in normativov s spremembami zakonodaje ali spremembo konkretne prakse na centrih, s čimer se zagotavlja ažurnost in celovitost Kataloga. Na SCSD je za spremljanje Kataloga ustanovljena delovna skupina, sestavljena iz strokovnjakov različnih področij, ki najmanj enkrat letno pregledajo celotne standarde in normative ter preverjajo njihovo usklajenost, pripravijo njihove spremembe in dopolnitve, ki jih nato potrdi Upravni odbor SCSD; dokončna potrditev sprememb in dopolnitev se izvede na Skupščini SCSD, nato pa se spremenjen Katalog in posebej še spremenjene naloge objavijo na spletni strani SCSD (www.scsd.si).

Glede na to, da centri izvajajo svoje naloge po izjemno velikem številu zakonov in podzakonskih aktov, vsakoletne spremembe zakonodaje vplivajo na relativno pogoste spremembe standardov izvajanja nalog. Iz tega razloga je SCSD pripravila tudi pregled pravnih podlag, kjer so v enem dokumentu zapisane vse določbe različnih zakonov in podzakonskih aktov, po katerih centri izvajajo svoje naloge, kar je lahko strokovnim delavcem v

veliko pomoč. Ob Katalogu so tudi Pravne podlage objavljene na spletni strani SCSD in se prav tako najmanj enkrat letno preverjajo in usklajujejo s spremembami in dopolnitvami zakonodaje.

Standardi so dogovorjen proces izvajanja nalog na centrih, ki zagotavlja poenotenje prakse, enotnost konkretnih postopkov in podrobna navodila strokovnim delavcem o poteku procesa. Standardi nalog so sestavljeni iz konkretno opredeljenih opravil, ki so razdeljena med nujna in mogoča opravila, glede na proces. Dodatno so opredeljene v standardu tudi opombe, ki so lahko strokovnim delavcem v pomoč, na kaj morajo biti pozorni, kaj je lahko še pomembno in tudi kaj lahko še dodatno storijo. Gre za strukturiran pripomoček strokovnim delavcem, s katerim lahko lažje, hitreje in natančneje načrtujejo svoje delo in tako tudi strokovneje izvajajo svoje naloge. Z uporabniki se na ta način dela po istem standardu, ne glede na to, v katerem okolju v Sloveniji je obravnavan, saj je standard za enako nalogo povsod enak. Strokovnim delavcem je s postavljenimi standardi njihovo delo zelo olajšano, saj imajo celoten proces določene naloge opredeljen na enem mestu, omogočeno jim je opomnik, kaj morajo v postopku nujno opraviti in katera so tista opravila, ki jih v neki nalogi še lahko dodatno izvedejo, niso pa v vsakem primeru nujna.

S postavljenimi standardi se tudi utrjuje in krepi strokovnost dela na centrih, z njimi se lahko strokovni delavci v procesu preverjajo, ali so naloge opravljene pravilno, skladno z zakonodajo in dogovorjeno strokovno prakso. Katalog je na ta način nujni pripomoček vsem strokovnim delavcem na centrih, saj predstavlja podlago njihovem strokovnemu delu. Standardi nalog so sicer zastavljeni kot posamezni procesi za vsako nalogo posebej, kar pa ne pomeni, da različnih nalog ni mogoče kombinirati ali jih celo izvajati istočasno, kar pa v standardu ni opredeljeno. Njihova uporaba mora strokovnim delavcem pomeniti osnovo za celostno obravnavo uporabnikov z aplikacijo kon-

Začetki oblikovanja standardov nalog centrov segajo že v leto 2002, kjer so ustanovljene delovne skupine na SCSD oblikovale standarde nalog ter določile normativ njihovega izvajanja. Delovne skupine so bile sestavljene iz strokovnjakov, zaposlenih na centrih, ki so določene naloge izvajali in so imeli na tem področju dolgoletno prakso. Postavljeni standardi skupaj z normativi so se nato kar nekaj časa preverjali v praksi na centrih, preden so bili dokončno sprejeti.

Zakon o socialnem varstvu je v svojih spremembah iz leta 2004 (Uradni list RS, št. 2/04) v 68. c členu SCSD podelil javno pooblastilo, ki določa, da SCSD določa katalog nalog, ki jih izvajajo centri: kot socialno varstvene storitve, kot naloge, ki so jim z zakonom poverjene kot javna pooblastila in kot naloge, ki jim jih nalagajo drugi predpisi, kar za to področje dejavnosti služi kot podlaga za delovanje enotnega informacijskega sistema socialnega varstva, ter določa standarde in normative za izvajanje posameznih vrst nalog: nalog, ki so centrom z zakonom poverjene kot javna

kretnih standardov na življenjsko situacijo, kar pomeni tudi kombinacija izvajanja različnih nalog vzporedno.

Za preverjanje standardov so izjemno pomembni tudi aktivni strokovnih delavcev na SCSD, ki ves čas spremljajo izvajanje standarda nalog in kako se jih aplicira v konkretni praksi na centrih. Velikokrat se standardi preverjajo in usklajujejo z novo nastalo prakso ravno zaradi dela aktivov strokovnih delavcev, ki prispevajo svoje bogato znanje za razvoj strokovnega dela na centrih.

Za vsak standard naloge pa je postavljen tudi normativ, ki pomeni konkretno trajanje izvajanja naloge, posebej je normativ določen za vsako opravilo posebej in nato je skupen normativ za celotno standardizirano nalogo. Na podlagi normativov je izjemno lahko preračunati, kako se izvajajo naloge na centru, na kakšen način je razporejeno delo in ob tem seveda, koliko delavcev za izvajanje določene naloge manjka oziroma jih je preveč. Ob sprejetju sklepa tedanje ministrice ge. Marjete Cotman o potrditvi standardov in normativov smo na SCSD izračunali tudi potrebe po strokovnih delavcih na centrih, skladno s sprejetimi standardi nalog. Torej, če bi strokovni delavci na centrih izvajali vse naloge po potrjenih standardih, bi potrebovali skupaj na vseh centrih že v letu 2008 vsaj 30% dodatnega kadra. Žal se namesto dvigovanja števila strokovnih delavcev znižuje uporaba in izvajanje standardov, saj je velikokrat nemogoče izve-

sti pri vsaki nalogi vsa opravila, ki so navedena (ali pa se porabi zanje mnogo premalo časa), zaradi česar se tudi znižuje strokovnost dela na centrih.

Na SCSD žal zadnje čase opažamo, da strokovni delavci na centrih Kataloga velikokrat ne uporabljajo, ne vedo kako vsebino implementirati v svoje delo in zaradi tega prihajamo do različnega izvajanja enakih nalog po Sloveniji. Prav poenotenje prakse pa je bil eden osnovnih namenov priprave standardov nalog. Strokovni delavci si ne zastavljajo vprašanj, kaj počnem in kje v procesu se nahajam, iz česar izhaja zmedenost pri izvajanju svojih nalog, nezmožnosti razlikovanja med storitvijo in javnim pooblastilom ter nezmožnost postavitve načrta dela skupaj s konkretnim ciljem (kaj je namen tega, kar z uporabnikom počnem).

Potrebno se je zavedati, da so standardi kot strokovni pripomoček pripravljeni za strokovne delavce na centrih, za podporo in pomoč pri izvajanju njihovih nalog, saj imamo na drugi strani vedno uporabnika, ki na center prihaja le, kadar potrebuje pomoč. Strokovno izvajanje nalog je bistvenega pomena, da lahko center izvaja svoje osnovno poslanstvo (gotovo več kot samo izvajanje svoje službe), kar je nudenje pomoči in podpore tistim, ki sami ne zmorejo naprej. S standardom kot pripomočkom pri delu, se lahko strokovni delavec bolj posveti uporabniku pred seboj, kot pa samemu procesu dela, saj ima tega že vnaprej opredeljenega.

Standardi in normativi za izvajanje nalog centrov so unikum, na katerega smo lahko ponosni in predstavlja ogromno strokovno delo izjemnega števila strokovnjakov, ki so s svojim znanjem prispevali k razvoju strokovnega dela in poenotenja prakse na centrih, kar pomeni za centre velik korak naprej. Katalog bi moral pri svojem delu uporabljati vsak strokovni delavec, saj na ta način nikoli ne skrenemo s prave poti, manjše so možnosti strokovnih napak, ob tem pa se vedno lahko preverimo, kje smo v postopku in kaj konkretno počnemo. Vprašanja kaj počnem (katero nalogo izvajam) in kje sem v postopku, so bistvenega pomena za strokovno izvajanje nalog, ob tem pa se težko izgubimo ob velikem številu različnih nalog in naše delo lažje načrtujemo. Strokovni delavec, ki ni obremenjen s procesom naloge, lažje načrtuje svoje delo, strokoven, suveren in sproščen delavec pa pomeni dobro in strokovno izvajanje nalog, kar večinoma pripelje do zadovoljnih uporabnikov.

Strokovno izvajanje našega dela pomeni podporo uporabnikom, kar je naše osnovno poslanstvo, ki lahko nudi ob koncu delovnega dne bistveno večje zadovoljstvo tudi za strokovnega delavca kot iskanje svoje vloge v labirintu različnih vlog, nalog in procesov, ne da bi se prav zavedali, kje smo izgubili našega uporabnika.

Sendi Murgel, univ.dipl.prav.

Spoštovani člani sindikata

Nekateri med vami se zagotovo spominjajo poskusa iz začetkov našega delovanja – po vzpostavitvi spletne strani, smo poskusili s projektom »PRAVNO SVETOVANJE« na spletu in sicer na način, ki je omogočal, da so vsem vam bili vidni vprašanja in odgovori.

Ideja se nam zdi dobra še sedaj, zato vas pozivamo, da na uredništvo Glasila posredujete vaša vprašanja »delovno-pravne« tematike. Vsi mi se na delovnih mestih srečujemo s podobnimi težavami in vsem nam bo v pomoč poznavanje odgovorov in pravna utemeljitev.

Izidi številok so 15. v mesecu, redakcijo zaključujemo dva tedna pred tem – torej bomo v naslednji številki lahko objavili vaša vprašanja, in odgovore na njih seveda, prispela na naslov uredništva (po e-posti ali z navadno pošto) do 1.11.2014.

Navadna pošta: SINCE007

Glasilo Sindikata CSD Slovenije
Tržaška cesta 2
1000 Ljubljana

e-pošta:

glasilo.since07@gmail.com

Pošiljke, prosimo opremiti s pripisom »Pravno svetovanje« na vidnem mestu.

Uredništvo Glasila SINCE007

Članica je v postopku pred invalidsko komisijo na ZPIZ-u dobila III. kategorijo invalidnosti. Skladno z odločbo jo mora sedaj delodajalec premestiti na delovno mesto, ki je ustrezno njeni delazmožnosti. Vendar pa ji je delodajalec povedal, da takšnega delovnega mesta nima in da ji bo odpovedal pogodbo o zaposlitvi. Članico zanima, kakšen je postopek odpovedi, ko gre za delavca-invalida.

Invalidi od leta 2005 ne uživajo več absolutne zaščite pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi iz razloga invalidnosti oz. iz poslovnega razloga. Njihova zaščita je postala šibkejša, saj je odpoved pogodbe o zaposlitvi možna, a pod pogojem, da delodajalec poprej pridobi pozitivno mnenje posebnega organa, organiziranega v okviru Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, to je "Komisije za ugotovitev podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi". Izjema velja le za delodajalce, ki zaposlujejo manj kot 5 delavcev. Ti delodajalci torej lahko podajo odpoved invalidu brez poprejšnjega mnenja Komisije, lahko pa mnenje Komisije vseeno zahtevajo delavec, ZPIZ ali pa Zavod za zaposlovanje.

Delodajalec, ki meni, da invalidu ne more ponuditi ustrezne pogodbe o zaposlitvi (torej ga premestiti skladno z odločbo ZPIZ-a), mora Komisiji posredovati dokumentacijo, na podlagi katere lahko ta poda svoje mnenje. Gre za sistemizacijo delovnih mest, izjavo o varnosti z oceno tveganja, delavčevo pogodbo o zaposlitvi, odločbo ZPIZ-a... Komisija si pridobi še drugo dokumentacijo, ki jo potrebuje za odločitev, in sicer s strani Zavoda za zaposlovanje, Inšpektorata za delo, ZPIZ-a, Inštituta za rehabilitacijo... Če Komisija odloči, da za morebitno odpoved pogodbe o zaposlitvi ne obstaja podlaga in da je premestitev delavca na drugo delovno mesto možna, potem delodajalec odpovedi ne sme podati. V primeru pozitivne odločitve Komisije pa delodajalec odpoved lahko poda. Za to nima roka, tako da lahko odpoved poda tudi nekaj tednov po odločitvi Komisije. Vendar pa v praksi delodajalci s podajo odpovedi ne čakajo, med drugim tudi zato, ker že na odločitev Komisije čakajo nekaj mesecev (3-4 mesece, včasih tudi več).

Delavcu, ki mu je pogodba o zaposlitvi odpovedana, pripada odpravnina, pa tudi nadomestilo za brezposelnost na Zavodu za zaposlovanje, saj je zaposlitev izgubil brez svoje krivde oz. volje. V tem pogledu je izenačen z delavcem, ki mu je pogodba odpovedana iz poslovnega razloga (t.i. presežni delavec). Vedno pa je treba paziti na to, ali delavec slučajno ne uživa varstva tudi iz kakšnega drugega naslova, npr. zaradi statusa sindikalnega zaupnika, statusa delavca pred upokojitvijo (po prejšnjem zakonu poimenovan "starejši delavec")..., saj v primeru več varstev pred odpovedjo velja močnejše pravno varstvo.

Članica je nastopila porodniški dopust. Ker ji je delodajalec tako kot vsem drugim zaposlenim v javnem sektorju med oktobrom 2010 in majem 2012 izplačeval prenizko plačo (brez odpravljenе tretje četrtine plačnih nesorazmerij), ji zaradi tega sedaj pripada nižje nadomestilo. Delodajalci v javnem sektorju so sicer na podlagi posebnega zakona dolžni izplačati razliko, vendar le za plače in tista nadomestila, ki so v njihovo breme. Nadomestilo v času porodniškega dopusta pa ni v breme delodajalca, temveč v breme države, zato delodajalci teh razlik na podlagi tega zakona niso dolžni izplačati. Članico zanima, ali lahko delodajalca vseeno toži za razliko do nadomestila, ki bi ji pripadalo, če bi ji delodajalec plače izplačeval pravilno, torej da bi odpravil tretjo četrtino plačnih nesorazmerij že z oktobrsko plačo leta 2010?

Zakon o načinu izplačila razlike v plači zaradi odprave tretje četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah javnih uslužbencev res ne določa ničesar v zvezi s povrnitvijo škode, ki je javnim uslužbencem nastala zaradi prenizko izplačanih plač, zato se za urejanje tega vprašanja uporabljajo splošna pravila civilnega prava o odškodninski odgovornosti.

V tem primeru bi lahko govorili o delodajalčevi poslovni odškodninski odgovornosti, saj je škoda (v obliki izgubljenega dobička) nastala zaradi delodajalčeve kršitve pogodbene obveznosti. Gre za škodo, ki bi jo delodajalec ob kršitvi moral pričakovati kot možno posledico kršitve pogodbenih obveznosti. Zastaranje te odškodninske terjatve nastopi po petih letih od nastanka škode, to je od odmere višine nadomestila za čas porodniškega dopusta s strani Centra za socialno delo.

Seznamljamo vas, da je Sindikat Centrov za socialno delo Slovenije SINCE07, KSS Pergam v skladu z Uredbo o namenitvi dela dohodnine za donacije (Uradni list RS, št. 30/07 in 36/07) uvrščen na Seznam upravičencev do donacij.am

To pomeni, da lahko Sindikatu Centrov za socialno delo Slovenije SINCE07, KSS Pergam v skladu s 142. členom Zakona o dohodnini – ZDoh-2 (Uradni list RS, št. 117/06, 10/08,

78/08) kot davčni zavezanec rezident namenite do 0,5% dohodnine, odmerjene po tem zakonu od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo.

To dohodnino bi sicer pustili v državnem proračunu. Zato je donacija za vas brezplačna.

namenitev dela dohodnine za donacije:

Z donacijo pa boste omogočili, da bo Sindikat Centrov za socialno delo Slovenije SINCE07, KSS Pergam še naprej dejavno prispeval k ohranjanju delavskih pravic in si prizadeval za boljše delovne pogoje za vse zaposlene na Centrih za socialno delo.

SINDIKAT CENTROV ZA SOCIALNO DELO TRG OSVOBODILNE FRONTE 014, 1000 LJUBLJANA D.Š. 4821141

*Predsedstvo
Sindikata Centrov za socialno delo
Slovenije SINCE07, KSS Pergam*

Kako podarite 0,5 % dohodnine:

Najprej se odločite za organizacijo (lahko največ pet), ki ji boste namenili 0,5 % odstotka vaše dohodnine.

Nato izpolnite svoje podatke in podatke organizacij v za to namenjen obrazec. To lahko storite na več načinov. V obrazcu določite, koliko boste namenili posamezni organizaciji – skupno največ 0,5 %.

Sporočite, komu boste namenili 0,5 % dohodnine na naslednje načine:

1. Izpolnite obrazec na spletni strani eDavki
2. Natisnite obrazec (<http://e-uprava.gov.si/storitve/pridobiVlogo.esju?id=1242>), ga izpolnite, nato odnesite ali pošljite na davčni urad
3. Poiščite do največ pet nevladnih organizacij, ki so vam pri srcu, na spletu. Na njihovih spletnih straneh boste zagotovo našli podatke ali pa poseben gradnik, ki vam omogoča izpolnitev podatkov. Natisnite obrazec, ga podpišite in pošljite na davčni urad

Podatki Sindikata, ki jih potrebujete za izpolnitev obrazca oz. Zahteve za

Povračila, nadomestila in drugi prejemki

Zneski povračil, nadomestil in drugi prejemki po kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti in kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva so (veljajo do sprememb):

1. regres za prehrano med delom (od 1. julija 2014 dalje)
(Uradni list RS, št. 52/2014, 11. 7. 2014, stran 5916)

3,64 EUR na dan

2. povračilo stroškov prevoza na delo in z dela:

- z javnim prevozom **stroški prevoza**
- če ni javnega prevoza, kilometrina
(8 % cene benc. - 95 okt.), od 19. avgusta 2014 (do spremembe cene) dalje (cene dostopne na www.petrool.si)

0,1154 EUR/km *

**glede na Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih dohodkov, ki se ne vštejejo v davčno osnovo (Uradni list 76/2008, 25. julij 2008, str. 10.904, velja od 1. avgusta 2008), se v davčno osnovo ne vštejejo stroški prevoza do višine 0,18 eura za vsak polni kilometer.*

3. dnevnic za službeno potovanje v RS

(1. julija 2012 dalje), ki traja:

nad 12 ur 16,00 EUR

Če je poravnana celotna prehrana, zaposleni nima pravice do dnevnice. Ob brezplačnem zajtrku se odšteje 20%, ob brezplačnem kosilu oz. večerji pa za vsak obrok 40% vrednosti dnevnice. Dnevnic in regres za prehrano se izključujeta.

4. nadomestilo za ločeno življenje (Uradni list 40/2012, 30. maj 2012):

- višina nadomestila za ločeno življenje znaša **140,54 EUR**

5. povračilo stroškov prenočevanja na službenem potovanju:

znesek predloženega računa za prenočevanje v hotelu, ki ga predhodno odobri delodajalec. Stroški za prenočišče se delavcu povrnejo tudi brez predloženega računa, in sicer v višini zneska, ki predstavlja 30% vrednosti dnevnice. **znesek računa**

6. kilometrina za uporabo lastnega avtomobila v državi:

- z javnim prevozom **znesek računa (EUR/km)**
- kilometrina za občasno uporabo lastnega avtomobila v službene namene znaša 18% cene neosvinčenega 95-oktanskega motornega bencina za prevoženi kilometer; **od 19. avgusta maja 2014** (do spremembe cene) dalje (cene dostopne na www.petrool.si)

Kilometrina za uporabo lastnega avtomobila za opravljanje dela iz pogodbe o zaposlitvi znaša 30% cene neosvinčenega 95-oktanskega motornega bencina za prevoženi km.

0,2597 EUR/km *

**glede na Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih dohodkov, ki se ne vštejejo v davčno osnovo (Uradni list 76/2008, 25. julij 2008, str. 10.904, velja od 1. avgusta 2008), se v davčno osnovo ne všteva povračilo stroškov prevoza na službeni poti do višine 0,37 eura za vsak prevoženi kilometer.*

7. terenski dodatek - višina terenskega dodatka znaša dnevno 21 odstotkov dnevnice za službeno potovanje v državi.

**Terenski dodatek in dnevnic se izključujeta.*

3,36 EUR

8. minimalna plača

od 1. januarja 2014 dalje (bruto znesek)

Skladno z objavo Statističnega urada o inflaciji v letu 2013 je znana nova višina minimalne plače v letu 2014, in sicer 789,15 EUR (to je za 5,49 EUR več od minimalne plače v letu 2013). 789,15 EUR

9. osnovna plača za 1. plačni razred za javni sektor
od 1. januarja 2011 dalje

430,80 EUR

10. zjamčena plača od 1. avgusta 2006
(Ur. l. št. 114/2006) dalje

237,73 EUR

11. odpravnina ob upokojitvi

2 povprečni mesečni plači zaposlenega v Republiki Sloveniji za preteklo tri mesece oziroma dve zadnji mesečni plači javnega uslužbenca, če je to zanj ugodnejše.

(1) Odpravnina ob odhodu v pokoj znaša dve povprečni mesečni plači zaposlenega v Republiki Sloveniji za preteklo tri mesece oziroma dve zadnji mesečni plači zaposlenega, če je to zanj ugodnejše.

(2) Zaposleni je v primeru, ko je delodajalec zanj financiral dokup delovne dobe, upravičen do razlike do višine odpravnine, če so bila sredstva za dokup nižja od odpravnine.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena zaposlenemu v javnem sektorju ob odhodu v pokoj pripada odpravnina v višini treh povprečnih plač zaposlenega v Republiki Sloveniji za preteklo tri mesece oziroma tri zadnje plače zaposlenega, če je to zanj ugodnejše, če se upokoji v dveh mesecih po izpolnitvi minimalnih pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma s posebnimi predpisi, v katerih je urejena pravica do starostne pokojnine.

(4) V primeru, da zaposleni po upokojitvi ponovno sklene delovno razmerje pri delodajalcu v javnem sektorju, mu ob ponovni upokojitvi odpravnina ne pripada.

12. regres za letni dopust za leto 2014 v javnem sektorju

62.b člen Zakona o izvrševanju proračunov RS za leti 2013 in 2014 določa postopek in višino izplačila regresa za letni dopust javnim uslužbencem. Letos bodo regres prejeli javni uslužbenci in funkcionarji, ki so v tem letu v mesecu pred izplačilom uvrščeni v 50. ali nižje plačne razrede, in sicer v naslednjih višinah:

- zaposlenim, uvrščeni do vključno 15. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 692 evrov;
- od 16. do vključno 30. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 484,40 evrov;
- od 31. do vključno 40. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 346 evrov;
- od 41. do vključno 50. plačnega razreda, se izplača regres v znesku 100 evrov.

Regres za letni dopust se javnim uslužbencem in funkcionarjem izplača pri plači za mesec maj 2014.

13. jubilejne nagrade:

Javnemu uslužbencu pripada jubilejna nagrada v višini:

- za 10 let delovne dobe 288,76 evrov,
- za 20 let delovne dobe 433,13 evrov,
- za 30 let delovne dobe 577,51 evrov.

Jubilejna nagrada se izplača javnemu uslužbencu ob izplačilu plače v naslednjem mesecu po izpolnitvi pogojev. Delovna doba po tem členu je delovna doba, ki jo je javni uslužbenec izpolnil pri delodajalcu v javnem sektorju.

14. solidarnostna pomoč:

Delodajalec je dolžan izplačati javnemu uslužbencu solidarnostno pomoč v višini 577,51 EUR v primerih in po postopku, določenem v kolektivni pogodbi. Do izplačila solidarnostne pomoči je upravičen javni uslužbenec, če njegova osnovna plača v mesecu, ko se je zgodil primer, ne presega oziroma ne bi presegala višine minimalne plače. V primeru požara in naravne nesreče, kot jih določajo predpisi s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, omejitve iz prejšnjega stavka ne veljajo. Javni uslužbenec lahko vloži zahtevo za izplačilo solidarnostne pomoči v roku 60 dni od nastanka primera oziroma od trenutka, ko je bil zahtevo zmožen vložiti.

Podatki o zneskih so zgolj informativni. Za morebitne napake ne odgovarjamo.

Spoštovani bralci,

Prilagam naročilnico s katero si boste lahko zagotovili prejemanje Glasila SINCE007 tudi v prihodnje. Člani Sindikata Centrov za socialno delo Slovenije SINCE07, KSS Pergam so upravičeni do brezplačnega prejemanja Glasila SINCE007.

Uredništvo SINCE007

Naročam(o) izvodov Glasila SINCE007, naročilo velja za celoten 1. letnik in za vse naslednje letnike, do preklica .

Naročam izvodov številke 1. letnika Glasila SINCE007.

Ime in priimek (ali naziv pravne osebe):

Naslov naročnika:

Datum:

Podpis naročnika:

Letna naročnina prvega letnika Glasila SINCE007 znaša 5,00 EUR, cena posamezne številke pa 2,10 EUR. Letno izide pet števil. Račun bo naročnikom izstavljen pred prejemom prve številke posameznega letnika, oz. pred prejemom posamezne naročene številke.

Naročilnico pošljite na naslov: SINCE007, Glasilo Sindikata CSD Slovenije, Tržaška cesta 2, 1000 Ljubljana, ali na e-naslov: glasilo.since07@gmail.com.

Pristopna izjava

Ime in priimek:

Datum rojstva:

Naslov stalnega bivališča:

Zaposlen-a v:

izjavljam, da se prostovoljno včlanjam v

**Sindikat Centrov za socialno delo
SINCE 07, KSS Pergam.**

S to izjavo sprejemam statutarna določila
Sindikata Centrov za socialno delo SINCE 07, KSS Pergam.

V , dne

podpis:

**KSS Pergam
SINCE 07, Sindikat Centrov za socialno delo
Trg O. F. 014, 1000 Ljubljana**

Izpolnjeno pristopno izjavo pošljite na naslov:

KSS Pergam
SINCE 07, Sindikat Centrov za socialno delo
Trg OF 014, Ljubljana

predsednik: Perica Radonjič, univ. dipl. psih.
Telefon : 051 208 087

sekretar: Tadej Zajec, dipl. upr. org.
Telefon : 051 208 089

Elektronska pošta:
info.since07@gmail.com

Spletna stran:
www.since07.si

Socialni dialog